



בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 18255-01-24 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט חילמי חג'וג'

התובע

יעקב כשדי, עו"ד
בעצמו

נגד

הנתבעות

1. לין קפלן
ע"י ב"כ עוה"ד נועה בן אריה ואח'
2. מועצה מקומית תל מונד
ע"י ב"כ עוה"ד אייל בוקבזה ואח'

פסק דין

רקע קצר

1
2

3 .1 לפני תביעה שעניינה פיצוי כספי בסכום של 50,000 ₪ בעילות של הפרת חובה חקוקה ורשלנות,
4 בטענה שהתובע נחסם שלא כדין מחשבונות הפייסבוק של הנתבעת 1 ומעמוד הפייסבוק של
5 המועצה, ובכך נפגע כבודו וחופש הביטוי שלו ונמנע ממנו מידע חיוני.

6

7 .2 התובע בתיק זה הוא יעקב כשדי, עורך דין ותושב תל מונד. הנתבעת 1 היא גב' לין קפלן, ראש
8 המועצה המקומית תל מונד והנתבעת 2 היא המועצה המקומית תל מונד.

9

10 .3 הנתבעת 1 גב' קפלן מנהלת עמוד פייסבוק ופרופיל פייסבוק על שמה, (להלן – פרופיל
11 הפייסבוק). המועצה מנהלת עמוד פייסבוק שבו מועלים מעת לעת פרסומים על פעילות
12 המועצה לרבות הנחיות ביטחוניות, (להלן – עמוד המועצה).

13

14 טענות הצדדים בתמצית

15

16 .4 התובע טוען כי גב' קפלן שמנהלת עמוד פייסבוק ופרופיל פייסבוק, חסמה אותו מחשבונותיה
17 ובכך פגעה בכבודו, בחופש הביטוי שלו וכך גם מנעה ממנו מידע המתפרסם בחשבונותיה.
18 לטענת התובע, בד בבד עם החסימה הנ"ל, נחסם התובע גם מעמוד המועצה.

19



בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 24-01-18255 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 .5. התובע מניח כי חסימתו נעשתה על רקע דברי ביקורת שכתב בתגובה לפרסומים אשר פרסמו
2 הנתבעות בחשבונותיהן וזאת ללא הודעה מראש על הכוונה לחסום את התובע וללא קבלת
3 נימוק לסיבת החסימה.
4
5 .6. התובע טוען כי פנה לנתבעת 1 לבטל את החסימה ובתגובה השיב בא כוח המועצה כי התובע
6 אינו חסום מעמוד הפייסבוק של המועצה וגם לא מעמוד הפייסבוק של גב' קפלן, להבדיל
7 מהפרופיל האישי שלה. לטענת התובע, בעקבות מכתב ההתראה, בוטלה חסימתו מעמוד
8 המועצה.
9
10 .7. התובע טוען כי פרופיל הפייסבוק של הנתבעת 1 ועמוד המועצה הם ענין ציבורי ואין מחלוקת
11 שחלים עליהם כללי המשפט הציבורי במלואם וחסימתו במיוחד בזמן המלחמה ובעת
12 שמתפרסמות הנחיות ביטחוניות מהווה מבחינת התובע מתקפה חזיתית מרושעת ונפשעת על
13 זכויות יסוד שלו כאדם וכתושב.
14
15 .8. לטענת התובע, חשבונותיה של גב' קפלן נושאים במובהק אופי ציבורי. הרוב המכריע של
16 הפרסומים בפרופיל "האישי" של גב' קפלן הם פרסומים ציבוריים אותם נוהגת לפתוח
17 ב"תושבות ותושבים יקרים" והכוללים הודעות על מינויים חדשים, עדכונים שוטפים בנוגע
18 ליישוב, הנחיות פיקוד העורף ועוד. כך גם בעמוד הפייסבוק של גב' קפלן שכולו פרסומים
19 ציבוריים מובהקים.
20
21 .9. התובע טוען כי בניגוד לטענת גב' קפלן הוא נחסם גם בעמוד הפייסבוק ולא רק מהפרופיל
22 "האישי" שלה ובכך למעשה הוא נחסם מכל תוכן שמשפתת גב' קפלן. פעולת החסימה היא
23 פעולה שרירותית, כוחנית שנועדה להשתיק כל ביקורת על גב' קפלן והכל בכסות של "חשבון
24 פרטי" הפוטר את גב' קפלן כנבחר ציבור וראש מועצה מכללי המנהל הציבורי וכללי הצדק
25 הטבעי. בענין זה התובע מפנה לפסיקת בית המשפט העליון בעע"מ 7659/22 רובנשטיין נגד
26 קוניק, מיום 21/12/2023, פורסם בנבו, (להלן – פרשת קוניק).
27
28 .10. התובע טוען כי ההתנהלות הנ"ל גרמה לו נזק לא ממוני בדמות עגמת נפש המוערך על ידו בסך
29 50,000 ₪ תוך שהוא מבסס את תביעתו מכוח עילת הרשלנות והפרת חובה חקוקה.
30
31 .11. מנגד, הנתבעת 1 טוענת כי התובע איננו אזרח פשוט ותמים אשר מבקש להשתמש בזכותו
32 להבעת ביקורת לגיטימית ולקבל מידע חיוני אלא בשחקן פוליטי שכל מטרתו לפגוע בנתבעת 1
33 ולהשחיר את פניה לצורך קידום אינטרסים אישיים.



בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 18255-01-24 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 .12. הנתבעת 1 טוענת כי האופן בו בחר התובע להתנהל מולה בהזדמנויות שונות חוצה את גבולות
2 השיח הנורמטיבי ומהווה השתלחות בוטה וקיצונית שאין הדעת סובלת.
3
- 4 .13. עוד טענה הנתבעת 1 כי התובע מנהל אתר ששמו "חדא.ישראל" ובו הוא מעלה ביקורתו ודעותיו
5 ומשתלח באנשים שונים כולל אותה. הנתבעת 1 מפנה להליכים משפטיים אשר בהם ייצג התובע
6 את חברי האופוזיציה בעניין הפסקת ריסוסים ברחבי המועצה, כאשר ההליכים הסתיימו
7 במחיקת עתירה אחת ובדחיית השנייה, תוך שהיא מציגה את הביקורת שמתח בית המשפט על
8 התובע בהליך המשפטי.
9
- 10 .14. הנתבעת 1 טוענת כי מאחר והתובע הוא פעיל פוליטי מטעם חברי מועצת האופוזיציה המפיץ
11 דברי ביקורת קשים וגסים גם בעמוד הפייסבוק ופרופיל הפייסבוק שלה היא החליטה כי איננה
12 מעוניינת שהתובע יהיה נוכח במרחב האישי שלה ויעשה שימוש במידע האישי שלה ושל בני
13 משפחתה לרבות תמונותיה בפרופיל הפייסבוק.
14
- 15 .15. הנתבעת 1 מדגישה כי התובע לא נחסם ביתר ערוצי המידע והתקשורת ביחס למועצה וביחס
16 לעמוד הפייסבוק שלה והוא חשוף וזמין לכל המידע הציבורי המתפרסם שם.
17
- 18 .16. הנתבעת 1 טוענת כי אין בין הקביעות בפרשת קוניק לבין עניינו של התובע כאן דבר, וזאת הן
19 לאור ההבדל בין הפלטפורמות, והן לאור דבריו של בית המשפט העליון בפרשת קוניק כי אין
20 בקביעות האמורות בפסק הדין הנ"ל כדי להוות הסדר כולל ביחס לחשבונותיהם של נבחרים
21 ציבור ברשתות החברתיות. כמו כן, הנתבעת 1 טוענת כי התובע לא התייחס כלל לחלופות
22 לקבלת מידע ולהבעת דעה ותגובות, כך גם לא התייחס להיקף המידע המצוי בפלטפורמות אלו.
23
- 24 .17. הנתבעת 1 טוענת כי התובע לא נחסם בעמוד הציבורי שלה גם לא היה חסום בזמן ששלח מכתב
25 והיה יכול לצרוך את כל המידע הציבורי בפלטפורמות השונות של המועצה והוא לא הוכיח
26 אחרת.
27
- 28 .18. לצד האמור, הנתבעת 2 טוענת כי התובע אינו חסום מעמוד המועצה והוא לא הציג ראשית
29 ראיה לחסימתו מעמוד המועצה עת שנטל הראיה מוטל עליו. התובע לא הוכיח את מועדי
30 חסימתו ומשנשמטה הקרקע תחת ראייתו העיקרית והיחידה לחסימתו מחשבון המועצה, דין
31 תביעתו להידחות.
32



בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 18255-01-24 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 19. ועוד, הנתבעת 2 טוענת כי אין כל פגיעה בכבוד האדם וחירותו או הפרת חובה חקוקה או
2 רשלנות. כמו כן אין כל קשר סיבתי בין הנזק הנטען לכל פעלה או מעשה או מחדל נטען.
3
- 4 20. הנתבעת 2 מוסיפה וטוענת כי לא הפרה חובה חקוקה כלפי התובע וכי בניגוד לטענת התובע,
5 סעיף 63(א) לפקודת הנזיקין אינו קובע חובה כלשהי המוטלת על המועצה והיה על התובע לציין
6 באופן ספציפי את דבר החוק והסעיף שהופר כלפיו, אם בכלל.
7
- 8 21. באשר לעילת הרשלנות, הנתבעת 2 טוענת כי לא חלה עליה חובת זהירות מושגית שכן הפעלת
9 עמוד פייסבוק אינה פעולה שלטונית כפי שטוען התובע.
10
- 11 22. עוד נטען כי הפעלת עמוד פייסבוק בניגוד לאתר אינטרנט אינו אחד מאמצעי התקשורת אותם
12 חייבת הרשות המקומית להפעיל ולפרסם מידע באמצעותו.
13
- 14 23. לסיום, הנתבעת 2 טוענת כי לא חלה על המועצה חובת זהירות קונקרטיית. התובע לא הצביע
15 על סיכון בלתי סביר שנגרם לו בעקבות חסימתו בעמוד המועצה.
16
- 17 24. ועוד נטען כי גם בהנחה שהתובע נחסם מעמוד המועצה הרי שלתובע גישה לפלטפורמות אחרות
18 בהן יוכל להביע את דעותיו ועמדותיו ולכן מכל האמור דין התביעה נגדה להידחות.
19
- 20 25. ביום 28/12/2025 התקיים דיון הוכחות, (להלן: הדין) שבמסגרתו נחקרו התובע, גב' קפלן
21 ומנכ"לית המועצה, גב' תהילה מימון. לאחר הדיון, ולבקשת הצדדים ניתנה הוראה להגשת
22 סיכומים בתיק. הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.
23
- 24 דיון והכרעה
- 25
- 26 26. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, שמעתי את טיעוניהם בדיון שהתקיים לפניי ולאחר הגשת
27 סיכומים בכתב, אני מחליט לדחות את התביעה. אבה"ר ואנמק.
28
- 29 27. מאחר ועסקינן בהליך בסדר דין מהיר פסק הדין ינומק באופן תמציתי על פי התקנות בהתאם
30 לקבוע בתקנה 82 (ב) לתקנות סדר הדיו האזרחי, תשע"ט – 2018.
31
32





בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 24-01-18255 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 העדר עילת תביעה (עצמאית) מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.?
2
- 3 28. תחילה אדון בעילת התביעה מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ולאחר מכן בעילות של הפרת
4 חובה חקוקה ורשלנות. לאחר בחינת כלל ראיות התובע בתיק שוכנעתי כי לתובע אין עילת
5 תביעה כנגד הנתבעות בתיק מהטעמים שיפורטו להלן.
6
- 7 29. התובע טוען כי התנהלות הנתבעות אשר חסמו אותו מחשבונות הפייסבוק מקימה את עולת
8 הפרת חובה חקוקה ורשלנות מכוח פקודת הנזיקין וכנגזרת מהפרת החובה החקוקה נפגע כבודו
9 המוגן בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ונפגע חופש הביטוי והחופש לביקורת שהם זכויות
10 חוקתיות, (ראו: עמ' 4 בפרוטוקול הדיון מ- 28/4/2025).
11
- 12 30. בחינת הפסיקה הרלוונטית מעלה כי טרם הוכרעה השאלה האם ניתן לפסוק פיצוי בגין הפרת
13 זכות יסוד חוקתית מחוץ לתחום דיני הנזיקין. ניכר כי בתי המשפט העדיפו במקרים שהובאו
14 בפניהם להשתית קביעתם על עילות נזיקיות. ראו, למשל, ע"א 2781/93 מיאסה עלי דעקה נ'
15 ביה"ח כרמל, פד"י נג' 526 4, שם אכן נפסקו פיצויים בגין עצם הפגיעה באוטונומיה של התובעת
16 על גופה, אלא שמדובר היה בפגיעה רשלנית ולפיכך הדגיש כב' השופט אור כי לא נזקק להכרעה
17 בשאלה הנוגעת להכרה השיפוטית בקיומן של עוולות חוקתיות.
18
- 19 31. בית המשפט העליון התייחס לסוגיה כבענייננו במסגרת ע"א 10508/08 דור זהב חברה לקבלנות
20 בנין והשקעות בע"מ נ' הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז תל אביב (פורסם בנבו),
21 וקבע: "...סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו אינו מהווה חובה חקוקה במובנו של
22 סעיף 63 לפקודת הנזיקין. זוהי חובה כללית ועקרונית המקנה לאזרח זכות יסוד, אך
23 אין עסקינן בחובה ספציפית על פי דין." (ההדגשה שלי: ח.ח.).
24
- 25 32. דברים אלו הודגשו גם במאמרו של כבוד הנשיא השופט יצחק עמית "על טשטוש תחומים,
26 טשטוש גבולות ואי-ודאות במשפט" דין ודברים ו 17(2011): "... הרעיון כי הזכויות המנויות
27 בחוקי היסוד יהוו בסיס לעוולה של הפרת חובת חקוקה נדחה בשלב זה בפסק דין קצר של
28 בית המשפט העליון בעניין דור זהב. שם נקבע כי אין לראות בסעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם
29 וחירותו חובה חקוקה במובן סעיף 63 לפקודת הנזיקין, באשר זכות הקניין הקבועה בסעיף זה
30 היא "חובה כללית ועקרונית המקנה לאזרח זכות יסוד, אף אין עסקינן בחובה ספציפית על פי
31 דין".



בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 24-01-18255 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

1 33. בהמשך, כב' הנשיא השופט עמית מציין במאמרו לעיל כי בשלב זה בית המשפט העליון טרם
2 הכיר בעוולה חוקתית גם במקרים שבהם התבקשה לכאורה פנייה לזכויות חוקתיות. ועוד נכתב
3 כי אחת התוצאות של טשטוש גבולות במשפט היא יחסיות, היעדר ודאות, היעדר יציבות ושמא
4 אף כרסום במקצוענות המשפטית. חשוב שגבולות התחומים לא ייפרצו מבלי דעת ובהיעדר
5 מודעות, וכך נכתב "אכן, רצוי שתחום משפטי אחד יפרה את האחר, רצוי שדיסציפלינות
6 אחרות ישקו את הפרדס המשפטי, אבל בחלק מהדברים יש לחזור למושכלות ראשוניים. יש
7 לשאוף כי בסוף פסק הדין ידע הקורא מה הרצוי. את הטיעון המשפטי יש להעמיד, ככל
8 האפשר, על בסיס צנוע של דוקטרינה מקומית כמו הפרה של הסכם או עוולה נזיקית מבלי
9 להידרש לכלים כלליים ועמומים כמו זכויות חוקתיות....".

10
11 34. ועוד בהקשר לאמור לעיל נקבע בפסק דין ע"א 8489/12 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו 29.10.2013)
12 כי: "...יש להבחין בין מקור הזכות לבין העילה או העוולה. חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו
13 אכן מהווה מקור זכות לכבוד ולפרטיות, אך שימוש ישיר בזכות זו כעילת תביעה, בבחינת
14 "עוולה חוקתית" טרם הוכר במשפטנו, וגם השימוש בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו כמקור
15 להפרת חובה חקוקה נדחה בפסיקה (ע"א 10508/08 דור זהב חברה לקבלנות בנין והשקעות
16 בע"מ נ' הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז ת"א [פורסם בנבו] בפסקה 54 (4.2.2010)).
17 (ההדגשה שלי: ח.ח).

18
19 35. זאת ועוד, כב' השופטת פרופ' דפנה ברק ארז' התייחסה במאמרה "עוולות חוקתיות בעידון חוקי
20 היסוד" (משפט וממשל ט תשס"ו) להתבססות ההדרגתית של אחריות בעלת אופי כספי-נזיקי
21 בגין הפרה של זכויות חוקתיות במשפט הישראלי אך מיקוד הדברים היה במקרים שבהם
22 תביעת הפיצויים מכוונת נגד השלטון אם כי הסבירה "כי יש לו זיקה לסוגיה של אחריות
23 בנזיקין בגין הפרה של זכויות אדם גם במערכות יחסים פרטיות".

24
25 36. לאחר הדיון העקרוני בשאלת האחריות החוקתית, נבחנה מידת פתיחותה של הפסיקה לרעיון
26 של תביעות פיצויים חוקתיות ובחינה זו, גילתה "נכונות של בימ"ש העליון לשקול את הרעיון,
27 תוך הימנעות מהכרעות בעלות משמעות תקדימית", לדברי כב' השופטת פרופ' ברק ארז'
28 במאמרה הנ"ל.

29
30





בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 24-01-18255 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

1 הפער בין דלות הפסיקה בבימ"ש העליון לבין ההתייחסות החוזרת ונשנית לעניין בפסיקתן של
2 ערכאות אחרות, לגישת כב' השופטת ברז ארז "הוא פרי העובדה, שתביעות פיצויים חוקתיות
3 כמעט אינן מגיעות לבימ"ש העליון. מצב דברים זה אינו רצוי, משום שהוא תורם לאי בהירות
4 משפטית בתחום שיש לו חשיבות מעשית וחינוכית כאחת. על כן טוב יעשה בימ"ש העליון,
5 אם יבהיר את עמדתו העקרונית בכל הנוגע לדין החל על תביעות פיצויים שעילתן הפרה של
6 זכויות חוקתיות, גם אם העניין לא יהיה טעון הכרעה במקרה שיידון לפניו, מתוך התחשבות
7 באופיים הנדיר של ערעורים על פסקי דין בתביעות פיצויים חוקתיות".
8

9 כך גם קבע בית המשפט העליון בפסק דין רע"א 2015/20 פלוני נ' מדינת ישראל משרד הבריאות
10 (נבו 25.10.2020): "ואולם, חרף הטעמים כבדי המשקל התומכים בהכרה בעוולה חוקתית, יש
11 להדגיש כי עוולה זו אינה מוסדרת בפקודת הנזיקין או בחקיקה אחרת, והלכה למעשה,
12 עסקינן בעוולה שנדונה בפסיקה ובספרות המשפטית בלבד. נוכח האמור, יש לבחון האם ניתן
13 וראוי להכיר בעוולה חוקתית בדרך של "חקיקה שיפוטית". בהקשר זה מעניין לציין כי חרף
14 הדיון הנרחב שהתקיים בנדון בפסיקה ובספרות לאורך השנים, בית משפט זה טרם הכריע
15 בשאלת ההכרה בעוולה חוקתית במשפט הישראלי (ראו: ע"א 6296/00 קיבוץ מלכיה נ' מדינת
16 ישראל, תק-על 2004(3) 1805, ע"א 7703/10 ישועה נ' מדינת ישראל –מנהלת סל"ע, פ"ד סז
17 (1) (2014), בעמודים 50-51, 54; רע"א 2063/16 גליק נ' משטרת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה
18 18(ז) לחוות דעתו של השופט י' עמית (19.1.2017); יצחק עמית "על טשטוש תחומים, טשטוש
19 גבולות ואי-ודאות במשפט" דין ודברים ו 17, 27 (התשע"א); ברק, בעמודים 375-376 ו-407)".
20 עוד נקבע כי: "אמנם, רבים עמדו על הקשיים הכרוכים ביצירה פסיקתית של עוולה חוקתית,
21 שעה שהמחוקק לא עיגן קיומה של עוולה כזו בחוק. כך, הטלת חבות זו בפסיקה עשויה
22 להשליך באופן ניכר על המדיניות השלטונית בתחומים שונים, על סדרי עדיפויות ציבוריים,
23 על משאבי המדינה וכיוצא באלה. לפיכך, מתעורר קושי ממשי ביצירתה של עוולה חוקתית
24 בפסיקה, חלף הסדרתה בחקיקה".
25

26 39. ועוד, בע"א 1303/09 קדוש נ' ביה"ח ביקור חולים, מ- 5/3/12 (פורסם בנבו), בית המשפט
27 העליון הבהיר כי גם כיום, כל עוד אין בסיס לעילה נזיקית, אין לפרוץ את הגבולות בקביעת
28 פיצוי בגין עוולה שטרם הוגדרה בדין או בפסיקה כעוולה חוקתית "כמו כן, אציין כי למרות
29 שהביטוי עוולה חוקתית הפך כבר למטבע לשון בפסיקה, הרי שבית משפט זה טרם הכיר
30 בעוולה חוקתית".
31





בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 24-01-18255 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 40. בע"א 1081/00 **אבנעל חברה והפצה בע"מ נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו), ביהמ"ש השאיר
2 כשאלה פתוחה את כוח החקיקה השיפוטית של ביהמ"ש ליצור הלכות שיפוטיות המטילות
3 אחריות לתשלום פיצויים מחוץ לנורמות המקובלות במשפט הפרטי.
4
5 41. ראו גם דברים שנאמרו בתמ"ש (י-ם) 18551/00 **ק.ס.ג.מ, פ"מ תשס"ד (3) 201** כב' השופטת
6 נ' מימון, כדלקמן:
7
8 **"...אכן, יש שיראו בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו תשתית ומקור להתערבות ולפיצוי בגין**
9 **התנהגות מעוולת כזו, ברם שאלה היא אם חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ופגיעה ביסודותיו**
10 **מהווים תשתית לחיובים ופיצויים בגין הפרתו גם כאשר מדובר בהפרה או פגיעה ביסודותיו**
11 **ביחסים שבין פרטים ולא פרט מול אורגן שלטוני (א' ברק "זכויות אדם מוגנות והמשפט**
12 **הפרטי" [45]; ד' ברק-ארז עוולות חוקתיות [40]).**
13 **ואף אז, האם יש להוסיף על העוולות בפקודת הנזיקין [נוסח חדש] עוולות שיסודן בחוק יסוד:**
14 **כבוד האדם וחירותו המוגדר באופן רחב גורף ובדרך של קביעת תשתיות של עקרונות זכויות**
15 **על זכויות יסוד.**
16 **התשובה של כב' השופטת שטרסברג-כהן בע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה**
17 **(להלן – פרשת דעקה [8]), לפני כארבע שנים היא כי טרם בשל הזמן לכך. שאלה זו לא נפתרה**
18 **עד היום על ידי בית המשפט העליון."**
19 42. לסיכום, שיטת המשפט שלנו טרם הכירה ב"עוולה חוקתית" כעילת תביעה עצמאית וישירה
20 המאפשרת פסיקת פיצויים בנזיקין. הוראות חוק היסוד הן הוראות כלליות ועקרוניות,
21 המהוות סטנדרט התנהגות נורמטיבי.
22
23 43. על כן, על מנת לקבל סעד כספי בגין פגיעה בזכות חוקתית על התובע להראות פגיעה בהתאם
24 לעוולות הנזיקיות הקלאסיות, כגון רשלנות או הפרת חובה חקוקה ספציפית ולא להסתמך על
25 חוק היסוד כשלעצמו.
26
27 44. בהינתן הנקוב לעיל, אני קובע כי אין לתובע עילת תביעה מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
28 כמו כן, לתובע אין עילת תביעה מכוח הפרת חובה חקוקה ורשלנות כפי שיפורט להלן.
29
30
31



בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 18255-01-24 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הפרת חובה חקוקה ורשלנות?
2
3 45. התובע טען כי נחסם מגישה לחשבונות הפייסבוק של הנתבעות וכי עצם החסימה מהווה הפרת
4 חובה חקוקה ורשלנות מכוח פקודת הנוזיקין.
5
6 46. אמנם התובע ביסס את תביעתו על חובה כללית של הנתבעות כלפיו, חובה המהווה סטנדרט
7 התנהגות נורמטיבי, ואולם על מנת לבחון התנהלות הנתבעות נדרשת הוכחה כי הנתבעות הפרו
8 הוראת חיקוק ספציפית שהדין הטיל עליהן באופן מפורש.
9
10 47. מעיון בחומר הראיות שהגיש התובע לא מצאתי כל ביסוס לטענה לפיה הנתבעות הפרו הוראת
11 חוק מסוימת בפקודת הנוזיקין, ובכלל. התובע לא הצביע על הוראות חיקוק שהופרה מצד
12 הנתבעות ביחס לפעולת החסימה הנטענת ולמעשה מדובר בטענה שאין לה כל בסיס או על מה
13 לסמוך.
14
15 48. לפיכך, אני דוחה טענת התובע כי הנתבעות הפרו חובה חקוקה כלשהי. בנוגע לטענת התובע
16 לרשלנות מצד הנתבעות דין טענה זו להידחות. אטב"ר.
17
18 49. לטענת התובע, הנתבעות התרשלו משלא פעלו כפי שרשות מקומית סבירה וראש רשות מקומית
19 סביר היה פועל והיה עליהן לצפות את הנזק שהוא תוצאה של מעשיהן.
20
21 50. לדבריו של התובע, רשלנותה של גב' קפלן מתבטאת בעצם הבנתה השגויה של החשבון שלה, כך
22 שברגע שהיא חשבה כי הפרופיל שלה הוא פרטי נגזרות מכך פעולות שהיא עושה מתוך מחשבה
23 לקויה. בעניין זה, התובע טען בשורות 9-21 בעמוד 17 לפרוטוקול הדיון, הדברים הבאים:
24
25 "התשובה היא לא רק ככה כן או לא. כי קודם כל את שאלת אותך האם העובדה שהיא חסמה
26 מחשבון פרטי מקימה עילת רשלנות, ואני מתקן. הרשלנות שלה נולדת מעצם הבנה שגויה
27 של החשבון שלה, וברגע שאתה חושב שהחשבון פרטי, נגזרות מזה כל מיני פעולות שאתה
28 עושה מתוך המחשבה הלקויה שלך, שהחשבון שלך הוא חשבון פרטי והחשבון הוא לא
29 פרטי."
30
31 51. דומה כי התובע מנסה ליצור יש מאיין. התובע לא הוכיח יסודות עוולת הרשלנות ביחס למי
32 מהנתבעות וכתב התביעה שהגיש אינו מפרט באופן המינימלי מהן יסודות עוולת הרשלנות
33 המיוחסות לנתבעות.



בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 24-01-18255 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 52. התובע לא הוכיח כי הגב' קפלן חבה כלפיו בחובת זהירות מושגית או קונקרטיית כפי שניסה
2 לטעון, ובוודאי שלא הוכיח כי "טעות בהבנה" או "מחשבה לקויה" מצדיקים פיצוי נזיקי
3 כלשהו ולכן דין טענתו בענין זה להידחות.
4
- 5 53. כבר נפסק כי טעות בפרשנות משפטית או "הבנה לקויה" של מצב דברים, ככל שאינה מלווה
6 בהפרת חובת זהירות קונקרטיית המוכרת בדין, אינה מקימה עילת רשלנות. הפסיקה קובעת כי
7 לא כל טעות מהווה מעשה של רשלנות, שיקול דעת שיתברר כשגוי אינו מקים חזקה לרשלנות
8 (ע"א (מחוזי ת"א) 2278/09 אהרון (רוני) קפלן נ' יואב סלומון (נבו) 14.8.2011) יש לבחון את
9 נסיבות המקרה על פי הנסיבות שהיו בעת ביצוע המעשה ולא כ"חוכמה שבדיעבד" ולבחון האם
10 הפעולות שננקטו הן פעולות סבירות (ת"א (מחוזי מרכז) 34486-03-14 פלוני נ' מדינת ישראל
11 (נבו) 8.4.2018), רע"א 5277/08 עזבון המנוח אמיר אליקשוולי נ' מדינת ישראל - משטרת
12 ישראל (28.7.2009), ע"א 4584/10 מדינת ישראל נ' שובר (4.12.2012), ע"א 3580/06 עזבון
13 המנוח חגי יוסף ז"ל נ' מדינת ישראל (21.3.2011), ת"א (שלום בת ים) 50092-05-18 גילה סגל
14 נ' תמר פלד (נבו) 14.10.2020)).
15
- 16 54. הדברים האמורים לעיל מקבלים משנה תוקף ביחס למועצה לנוכח העובדה כי התובע לא ידע
17 להצביע על המועד שבו לטענתו נחסם מעמוד המועצה. התובע צירף צילומי מסך ללא תאריך
18 מטעמים לא ברורים. תוצאות החיפוש שהציג התובע אינן מלמדות בהכרח כי נחסם מעמוד
19 המועצה. נראה כי התובע עשה חיפושים מפרופילים שונים וממכשירים שונים ואין בפנינו
20 הוכחה או אסמכתא ברורה לעצם החסימה של התובע מחשבון המועצה.
21
- 22 55. מהמקובץ לעיל עולה כי התובע לא הוכיח כי הנתבעות הפרו חובה חקוקה ולא הוכיח יסודות
23 עולות הרשלנות ביחס למי מהנתבעות לרבות הנזק הנטען (רע"א 2063/16 הרב יהודה גליק
24 נגד משטרת ישראל, פורסם בנבו, 19/1/2017)
25
- 26 56. הנה אם כן, הוכח כי לתובע אין עילת תביעה כנגד הנתבעות ולכן איני נדרש לטענות התובע
27 בנוגע לסיווג חשבונות 'הפייסבוק' של הנתבעות כציבוריים או כפרטיים. הדיון בטענות אלו
28 במסגרת התביעה שבה עסקינן במתכונת שבו היא הוגשה מתייטר ואין לו כל תכלית מלבד
29 להכעיס ולהתריס.
30





בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 24-01-18255 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

- 1 57. בנוגע לטענת התובע כי המקרה שבו עסקינן דומה למקרה שנדון בפרשת קוניק די לציין כי
2 לנוכח הקביעה הפליה לתובע אין עילת תביעה כנגד הנתבעות וכי מדובר בפלטפורמות שונות, על
3 כן פסק הדין אינו רלוונטי למקרה דנן. פסק הדין שניתן בפרשת קוניק קבע במפורש שאין בו
4 כדי "לכוון הסדר כולל" בנוגע לחשבונות נבחרי ציבור ברשתות החברתיות וכי הסדר כזה ראוי
5 שייקבע על ידי הגורמים המאסדרים.
6
7 58. לפני סיום אתיחס לטענת התובע שהועלתה לראשונה בסעיף 37 לסיכומי כי בנוסף לעוולות
8 עליהן הוא מבסס את תביעתו, הוא טוען כי הנתבעות עוולו כלפיו בעוולה לפי חוק איסור הפליה
9 במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות ביזור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן: חוק
10 איסור הפליה במוצרים).
11
12 59. ראשית, בדיון קדם המשפט מ- 28/4/2025 הצהיר התובע לפרוטוקול כי הוא אינו תובע מכוח
13 חוק איסור הפליה במוצרים: "אני לא תבעתי לפי חוק אפליה במקומות ציבוריים כי העילה
14 שלי אחרת. התביעה שלי כספית אך העוולה/הרשלנות הוא מהעולם המינהלי" (ראו: שורות
15 32-33 בעמוד 5 לפרוטוקול הדיון שם).
16
17 60. שנית, מדובר בהרחבת חזית אסורה שדינה להידחות. כידוע, הכלל האוסר הרחבת החזית נועד
18 למנוע מבעלי-דין להעלות טענות חדשות המפתיעות את הצד שכנגד ולהתמקד במחלוקת
19 האמיתית הנטושה ביניהם. אמנם אין משמעות הכלל כי מרגע שהוגשו כתבי הטענות לא יכול
20 עוד בעל-דין להעלות טענה כלשהי שלא נטענה בהם במפורש ואולם המדובר בטענה משפטית
21 שלגביה אין חולק כי היא הייתה בגדר עילת התביעה מלכתחילה ונובעת מן הנתונים העובדתיים
22 שהונחו לפני בית המשפט בכתבי הטענות, (ע"א 8881/07 רמי לב נ' אליאס טובי (27.8.2012),
23 פורסם בנבו).
24
25 61. בהינתן כי המסגרת המשפטית של הדיון נתחמת בכתבי הטענות, ובשים לב כי התובע לא טען
26 להפרה של חוק איסור הפליה במוצרים בכתב תביעתו ואף לא ביקש לתקן כתב תביעתו, על כן,
27 אני דוחה טענת התובע לפיצוי מכוח חוק איסור הפליה במוצרים.
28
29 62. במיוחד הדבר נכון לנוכח העובדה כי לא ניתנה לנתבעות הזדמנות להתגונן מפני טענה ספציפית
30 ומפני הדרישות הראייתיות הייחודיות לחוק איסור הפליה במוצרים.
31
32



בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 24-01-18255 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

התנהלות התובע

1

2

3

63. בתביעתו, התובע גילה טפח אך כיסה טפחיים כפי שיפורט להלן.

4

5

64. התובע טען כי נחסמה כניסתו לפלטפורמת פייסבוק של הנתבעות וכי נמנעה ממנו האפשרות

6

להתעדכן בנעשה ביישוב ואולם לא גילה כי הוא פעיל פוליטי יריב של הנתבעת 1 אשר התמודד

7

בבחירות למועצת תל מונד וכי היה מודע לנעשה ביישוב ואף פתח אתר אינטרנט בשם

8

"חרא.ישראל" שבמסגרתו הוא הביע ביקורות (לכאן ולכאן) ואף דירג את הנעשה במועצה על

9

ידי בעלי תפקידיה, דוגמת ראש המועצה והמנכ"לית, במדד 'חרא' שהקים באתר. התובע אף

10

ביקש מהעוקבים באתר לדרג את הנ"ל בממד האמור.

11

12

65. כך, למשל, התובע העניק לנתבעת 1 (גב' קפלן) מדליית הזהב השבועית של חרא.ישראל לאחר

13

שכינה אותה "אסתיטקה רעילה" ו-"המרססת" וביקש מהעוקבים שלו באתר לדרגה במדד

14

'החרא' (ראו נספח 1 לכתב הגנה של הנתבעת 1, עמ' 14 בנט).

15

16

66. למנכ"לית המועצה העניק התובע "ועל כל אלה, תקבלי מאיתנו, תהילה, את מדליית הכסף

17

השבועית המכובדת של חרא.ישראל" וזאת לאחר שביקש מהעוקבים שלו לדרגה במדד הנ"ל,

18

(ראו: נספח 2 לכתב הגנה של הנתבעת 1, בעמ' 17 בנט).

19

20

67. ועוד, התובע לא גילה כי הגיש תביעות בעניין דומה לעניינו כאן וכי ניהל כנגד הנתבעות הליכים

21

נוספים בבתי משפט אחרים ועובדות אלו הוסתרו במבוא לכתב תביעתו ומן הראוי היה לחשוף

22

הליכים אלו בפני בי המשפט.

23

24

68. בהקשר לאמור, התובע הסתיר משיקוליו כי ביום 21/12/2023 ניתן פסק דין בעתירה מנהלית

25

(עת"מ 23-06-60883) אשר ניהל כנגד הנתבעות סביב ענין דומה לעניין שבו עסקינן. (ראו: שורות

26

20-36 בעמ' 26 ו- 1-4 בעמ' 27 לפרוטוקול הדיון).

27

28

69. סבורני כי מן הראוי היה שהתובע יפרוס בפני בית המשפט את מלוא התמונה העובדתית

29

כהווייתה, בדיוק ובשלמות מבלי להסתיר נתונים או הליכים רלוונטיים הנוגעים למחלוקת

30

שבין הצדדים.

31





בית משפט השלום בנתניה

תאד"מ 18255-01-24 כשדי נ' קפלן ואח'

תיק חיצוני:

1 סיכום

2 70. המורם מכלל האמור הוא שלתובע אין עילות תביעה כנגד הנתבעות מהטעמים שפורטו לעיל.
3 לפיכך, אני מחליט לדחות את התביעה ומחייב את התובע לשלם לנתבעות הוצאות ושכר טרחת
4 עורך דין בסך 10,000 ₪ לכל אחת מהנתבעות.

5

6 71. כל הסכומים ישולמו בתוך 30 יום שאם לא כן יישאו ריבית שקלית.

7

זכות ערעור כדין.

8

המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים במסירה כדין.

9

10

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ו, 29 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

11


חבלמי חיצוני, שופט

